

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рій видання XIII
№ 77 (1557).

ВІВТОРОК, 27 червня 1972 р.

Ціна 2 коп.

По Радянській Україні

Будовам Сибіру

Металісти Дніпровського механічного заводу в Запоріжжі відправили будівникам Омської ТЕЦ-4 останній мегалоконструкцій спеціальної естакади для розвантажування з барж великогазових вантажів. Довжина її консолей, по яких пересуватиметься підйомний кран, — 53 метри. Висота естакади — 10, ширина 22 метри, а загальна вага — 430 тонн.

Напередодні перевезень врожаю

На Придніпровській залізниці закінчився громадський огляд готовності до хлібних перевезень. На найбільших вузлах і станціях вже підготовлено для транспортування зерна понад 8 тисяч критих вагонів — значно більше, ніж передбачалося планом. На магістралі створено необхідні запаси хлібних щитів, обладнано 19 механізованих баз для приймання і дезінфекції поїздів.

В обкомі ЛКСМУ

НОВОМУ ВРОЖАЮ— КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

Дозрівають хліба на просторах ланх Кіровоградщини. Кожен день наближає працівників сільського господарства до найвідповідальнішої пори — збирання нового врожаю. Жнива цього року стануть ще одним екзаменом хліборобської честі, перевіркою на вірність високим зобов'язанням.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготівлі сільськогосподарських продуктів у 1972 році». В ній намічені конкретні заходи, що забезпечать успішне збирання врожаю, виконання і перевиконання планів та зобов'язань по продажу державі зерна й інших продуктів землеробства.

Майбутні жнива — важливий етап у боротьбі за виконання завдань XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Компартії України по збільшенню виробництва сільськогосподарських продуктів. Це покладе на комітети комсомолу особливу відповідальність за правильну розстановку комсомольців і молоді на вирішальних ділянках в період збирання врожаю, високу трудову дисципліну, підвищення авангардної ролі членів Спілки у боротьбі за хліб другого року п'ятиріччя.

Днями бюро обкому ЛКСМУ прийняло постанову «Про участь комсомольських організацій області в збиранні врожаю і заготівлі сільськогосподарських продуктів у 1972 році». В ній наголошується, що міськкомам, райкомам ЛКСМУ, первинним комсомольським організаціям необхідно розробити конкретні заходи щодо участі юнаків і дівчат у жнивях, виконанні і перевиконанні планів заготівлі зерна та інших продуктів землеробства. Потрібно намітити чітку програму діяльності кожного комсомольсько-молодіжного колективу, кожного сільського трудівника у вирішенні цього важливого народногосподарського завдання. В комсомольських організаціях мають пройти збори: «Твій особистий внесок в жнива другого року п'ятиріччя».

Важливі проблеми постають перед комітетами комсомолу колгоспів, радгоспів, об'єднань «Сільгосптехніки» та підприємств по прийому і зберігання зерна. Їм належить мобілізувати комсомольців і молоді на завершення ремонту збиральної техніки, будівництва і підготовки до прийому зерна механізованих токів, елеваторів, складських приміщень, хлібоприймальних пунктів. Під їх контролем повинна йти підготовка вагівого господарства, вантажно-розвантажувальних механізмів, польових стайл, будинків механізаторів. Особлива увага надається створенню комсомольсько-молодіжних збиральних і комбайнових агрегатів, транспортних екіпажів, зміцненню кадрів водіїв.

Міськкоми, райкоми ЛКСМУ, первинні комсомольські організації зобов'язані розгорнути соціалістичне змагання комсомольців і молоді за своєчасне і якісне збирання врожаю, ефективне використання техніки й транспортних засобів. Гасність змагання — запорука успіху. Ось чому так важливо оперативно підбивати підсумки, уміло використовувати різноманітні форми морального і матеріального заохочення переможців. Пошаною і повагою слід оточити правофлангових змагання, широко пропагувати й оперативно впроваджувати їх методи праці. А кращий комсомольсько-молодіжний тракторний бригаді через кожні три дні вручати перехідний Червоний прапор обкому комсомолу та вимпел обласної молодіжної газети «Молодий комунар» — «Кращому молодому жєнцю Кіровоградщини».

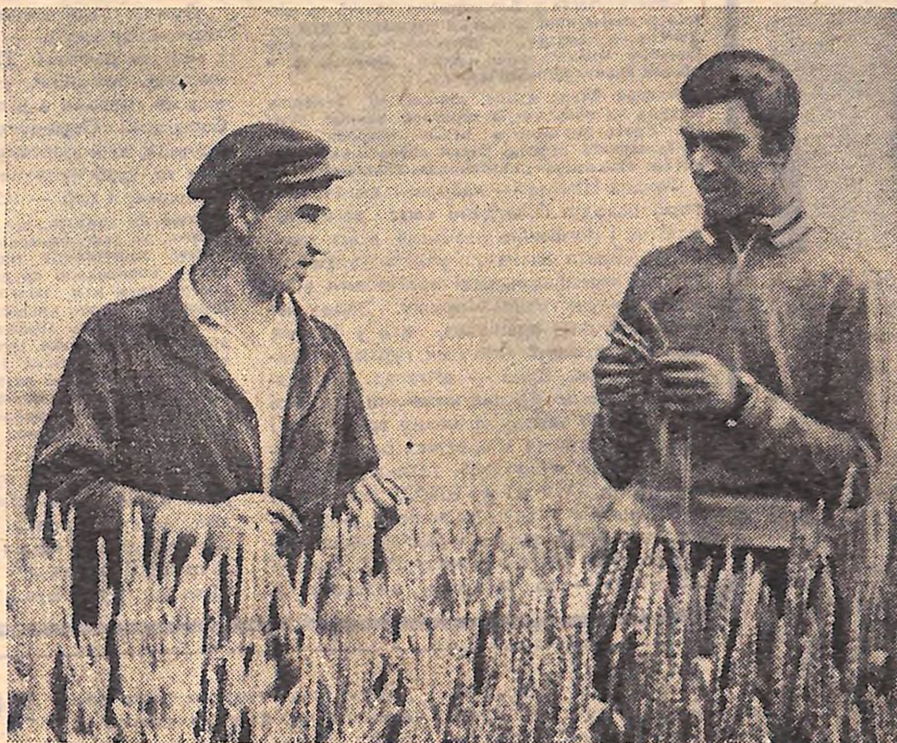
Молоді комбайнери, які виборють перше місце в обласному соціалістичному змаганні «Жнива-72», будуть нагороджені значком ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть», друге і третє місця — значком ЦК ВЛКСМ «Золотий колос». Переможці районного змагання одержать Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ; комсомольські організації колгоспів, радгоспів, комсомольсько-молодіжні колективи будуть занесені до «Літопису комсомольської слави». В Москву на святкування Всесоюзного дня працівників сільського господарства одержать запрошення керівники комсомольсько-молодіжних колективів, молоді механізатори — переможці соціалістичного змагання цюгорічних жнив.

Затівля кормів йтиме одночасно із збиранням врожаю. МК, РК ЛКСМУ, первинним комсомольським організаціям потрібно активізувати юнаків та дівчат на виробництві й заготівлі кормів для тваринництва. Необхідно створювати комсомольсько-молодіжні кормозаготівельні бригади і ланки, організувати нецільників, декадники, ударні місячники по заготівлі кормів.

Обласний штаб «Комсомольського прожектора» спільно з газетою «Молодий комунар», міським і районними штабами «КП» під час жнив включаться у всесоюзний рейд загонів «КП», що проходить з 1 червня 1972 року.

Міськкомом, райкомом ЛКСМУ, комітетам комсомолу первинних організацій слід звернути увагу на поліпшення пстї масово-політичної роботи серед молоді на період збирання врожаю. Її треба спрямувати, перш за все, на підняття трудової активності юнаків і дівчат, широко пропаганду прогресивних методів праці та досягнень передовиків жнив.

Головна турбота кожного комсомольця, всіх молодих хліборобів області — вчасно і без втрат зібрати вищорічний урожай.

**П'ятиріччя—
ударну
працю
творчість
пошук**

Все підготовлено до зустрічі нового врожаю у членів комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, де бригадиром Л. Осадчий. З нетерпінням чекають юнаки той час, коли виведуть у загінки свої агрегати.

На фото: групкомсорг бригади М. Цабій та комсомолец В. Осадчий оглядають посіви.

Фото Н. Зубченко.

ХТО ЗАВОЮЄ ВИМПЕЛ?

П'ятий рік молоді хлібороби нашої області виборують перехідний червоний вимпел газети «Молодий комунар» «Кращому молодому жєнцю Кіровоградщини» та приз. Минулого року володарем вимпелу став БОРИС СМЕТАНІЗ із колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району. ВІН ДОСЯГ РЕКОРДНОГО УЖИНКУ: СКОСИВ 270 ГЕКТАРІВ І НАМОЛОТИВ 10 172 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

Хто ж стане володарем вимпелу газети і приза цього року? Поки про це говорити рано. Але чекати на відповідь лишилося недовго. Незабаром степ задзвенить стиглим колосом, наповниться симфонією праці. Понад 500 молодих комбайнерів стануть до керма степових кораблів.

ПЕРЕМОЖЕЦЬ КОНКУРСУ МОЛОДИХ КОМБАЙНЕРІВ, ПРИСВЯЧЕНОГО 50-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР, БУДЕ НАГОРОДЖЕНИЙ ВИМПЕЛОМ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» «КРАЩОМУ МОЛОДОМУ ЖЄНЦЮ КІРОВОГРАДЩИНИ» ТА ЦІННИМ ПОДАРУНОКОМ.

На фото: перехідний червоний вимпел «Кращому молодому жєнцю Кіровоградщини».

ЗЕРНО ЙДЕ НА ТІК

Окремі господарства Долинського району розпочали роздільне збирання озимої пшениці. У 12 колгоспах створені комсомольсько-молодіжні комбайнові екіпажі, які боротимуться за перехідний вимпел і приз газети «Молодий комунар» та за першість серед молодих жєнців області.

Вийшли в поле агрегати молодих комбайнерів Віктора

Кубракова з колгоспу імені Леніна і Василя Бурякзаского з колгоспу імені Кірова. Перші дні косовиці виявилися успішними. Механізатори приступили до підбирання і обмолоту валків. Зерно врожаю другого року п'ятиріччя надходить на тік і незабаром щедрим потоком потече в державні засіки.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

З БАГАЧЕННЯ ДОСВІДОМ

З обласної науково-практичної конференції

Будні другого року дев'ятої п'ятиріччя. Вони радує радянських людей новими успіхами в промисловості, сільському господарстві. Величезні плани п'ятиріччя, їх виконання, звершення завдань XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України неможливе без усвідомлення кожним трудівником своєї великої відповідальності за справи держави.

Питанням ідеологічного забезпечення виконання планів дев'ятої п'ятиріччя в галузі сільського господарства була присвячена обласна науково-практична конференція, що відбулася минулого тижня в Ульяновці. Місце проведення конференції було вибрано не випадково. Партийна організація Ульяновського району добилася значних успіхів в ідеологічному та ідейно-політичному вихованні трудящих, що забезпечило успішне виконання трудових зобов'язань. Ось уже декілька років ульяновці виборують почесне звання району високої культури землеробства. Добре відомі починання трудівників району, і серед них — боротьба за дострокове виконання п'ятиріччя в ріллішністі за 4 роки, в тваринництві — за чотири з половиною.

В перший день роботи конференції на пленарному засіданні з доповіддю «XXIV з'їзд КПРС про готовність виконання ідеологічної роботи. З досвіду застосування партійними організаціями області найефективніших форм і методів ідеологічного забезпечення виконання планів дев'ятої п'ятиріччя в галузі сільського господарства» виступив секретар обкому КП України Д. С. СИВОЛАП. Доповідач зупинився на основних питаннях ідеологічного виховання трудящих: розкриває необхідність і епоху науково-

технічної революції високі рівня політичної свідомості і професійної підготовки.

Потім перед присутніми виступив перший секретар Ульяновського райкому партії М. Н. ЧЕРНІЧЕНКО. Тема його виступу: «Шляхи посилення дієвості партійного керівництва господарським і культурним будівництвом в районі. Зростання організуючої і виховної ролі соціалістичного змагання в боротьбі трудящих району за дальше піднесення сільського господарства».

Перед учасниками конференції з цікавими лекціями виступили науковці: кандидат економічних наук, доцент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування В. Я. ПИХТИН та кандидат економічних наук, працівник обласної сільськогосподарської дослідної станції М. І. ЛИСЕНКО.

На другий день роботи конференції з доповіддю виступив секретар Ульяновського райкому КП України А. Д. ГОЛОВЕРДА. З доповідями виступили також голова райвиконкому Ульяновського районної Ради депутатів трудящих О. Р. ВИННИК, другий секретар райкому ЛКСМУ А. БУЙ та голова правління районної організації товариства «Знання» М. І. СУБОТА.

Під час роботи конференції її учасники відвідали колгоспи імені Фрунзе, імені Шевченка, імені Горького, імені Карла Маркса, імені Ульянова та «Росія».

В роботі конференції взяли участь інструктор відділу пропаганди та агітації ЦК КП України П. П. ЗАКОРКО, заступник завідувача відділом пропаганди та агітації обкому КП України І. П. ОЛІФІРЕНКО, гості з Черкаської, Київської, Вінницької, Одеської, Миколаївської областей.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ. У Косівському технікумі художніх народних промислів навчається група казахських юнаків і дівчат. Посидуючи елементи народного мистецтва двох республік, вони створили ряд цікавих декоративно-прикладних робіт.

На фотоз учениця третього курсу відділу художньої обробки шкіри Куляш ДЖАНГУТДІСВА.

Фото В. МИГОВИЧА.
(Фотохроніка РАТАУ).

Ленінський залік „Рішення XXIV з'їзду КПРС—в життя!“

ЦЕ — АВТОРИТЕТ!

Розповідь про кілька пунктів особистого комплексного плану «Вчитись комунізму» Тетяни ШКОДИ, секретаря комсомольської організації Знам'янського сирзаводу.

Два місяці тому її, мабуть, бачили жителі багатьох сіл Знам'янського району. Білява дівчина на мотоциклі, одна з багатьох учасників міського мотопоходу по місцях революційної бойової і трудової слави радянського народу, присвяченого 50-річчю утворення СРСР. Тоді вони пройшли місцями минулих партизанських боїв. Слухали ветеранів війни, хизювали разом з учасниками мітингів, присвячених Дню перемоги, пишно вдіялися в історію...

«Взявши участь у Всесоюзному поході по місцях революційної бойової і трудової слави радянського народу», — записала у своєму особистому комплексному плані дівчина. А в травні виконала зобов'язання.

Взявши бланк плану, заповнений Тетяною, наряд чи побачив її характер, звички, думки. Проте товаришам немає потреби розшифровувати короткі рядки зобов'язань і помітки: «виконано», «виконано», «виконано».

Тетяна Шкода — лаборант хімілабораторії заводу. Плануючи своє загальноосвітнє і політичне навчання, вона записала: «Брати активну участь у роботі гуртка комсомольської політосвіти „Основи комуністичної моралі“. Зараз навчальний рік скінчився, але у Тетяни, однієї з кращих слухачок гуртка, «канікул» немає. Вона — агітатор. Комсомольсько-молодіжний колектив хімічної лабораторії заводу, в якому трудиться і Шкода, щотижня збирається разом. Слухають свого секретаря. Тетяна пропонує матеріали XXIV з'їзду КПРС, роз'яснює значення XV з'їзду профспілок, розповідає про підготовку до святкування півстолітнього ювілею Союзу РСР. Майже щовечора — за книгами, газетами. А

це — щоденна робота над підручниками. Адже в комплексному плані секретаря комсомольської організації в графі «Підвищення кваліфікації і професійної майстерності» зазначено: «В 1972 році поступити до Київського філіалу Білоцерківського м'ясо-молочного технікуму».

— Поступати! — запевняє заступник секретаря Тамара Мельхіш. — Вона у нас розумниця...

А сама Таня вважає, що технікум — то янш майбутній знання, і знання теоретичні. Практика — на роботі. Відвідує школу комуністичної праці, освоїла кілька суміжних спеціальностей.

Думає, контролер чи аналізатор на харчовому заводі — це лише білий халат і «чиста» робота? Помилаетесь. Тобто, чистота, звичайно, умова беззаперечна, але не головне в діяльності хімічної лабораторії. Передусім, контролер — це людина, якій держава доручила турботу про те, щоб куплене вами молоко було смачним, а сир — поживним.

Якщо ви гадаєте, що у лаборанта спокійна робота, то теж помилаетесь. Бо працівник хімічної лабораторії разом з водієм-лаборантом — повноважні представники виробництва, посередники між колективом і підприємством. Вони визначають кислотність і жирність молока. Неправильно зробить аналіз лаборант — завод понесе збитки. Освіту потрібно мати і авторитет спеціаліста, і вміння переконувати, аби довести водієві автоцистерни, яка доставляє молоко із колосів, що позналися само віт, що хімічна лабораторія помилиться не може. А такі докази рідко проходять в атмосфері дружньої розмови...

Не все у Тетяни просто, не все виходить в мить. Записала дівчина до свого комплексного плану: «Брати участь у роботі вокальної групи художньої самодіяльності заводу» і відвідувала її. Тоді була ще група, буз і хор...

Запросили баїніста, знайшлися і гроші для нього. Два місяці працювали над репертуаром, тільки-но почали співати. А потім директор Ю. В. Бєляев запитав, коли ж, мовляв, віддача буде від грошей, коли заспіває хор? І ультиматум: або співайте, або ні копійки більше! Випало на другу. Зараз художньої самодіяльності на Знам'янському сирзаводі немає.

Це — не єдиний прикрий. Секретар міському комсомолу Катерина Ківерник розповідала, як одного разу, мало не плачучи, Тетяна прибігла до неї.

Готувалися до Ленінського суботника. Провели комсомольські збори, вирішили: будемо садити на подвір'ї підприємства комсомольський сквер. Довго у виборі роботи не вгадалися. Завод новий, на подвір'ї — які кущики. Тож вирішили засипати землею бити цеглу паху пущирі і посадити дерева. Некай ростуть! Ознайомили з планом директора.

— Чудово, — підтримав Юрій Володимирович. — І земля буде. Якраз конатимемо котлован для заводського будинку. Ось її і виконаємо.

А в день суботника комсомольці розіслали... прибирати територію біля своїх цегел, де і без того вистачало рух. Святкового настрою — як і не було.

«Ну, добре, можливо не було мити, може ще щось завадило, — дізнавшись про це і стримуючи слези, думала Таня. (Того дня дівчині якраз випало працювати в другу зміну). — Але ж можна було вибачитися. Адже вирішили збори! Ні, немає у мене авторитету, щоб бути консоргом».

Проте... П'ятий рік ти, Таню, на заводі. Втретє обрали секретарем комсомольської організації. Хіба не посмігається привітно тобі кожен робітник, коли приходить на роботу? Хіба не біжать, радісно галасуючи, дітки тобі назустріч, коли проходиш до піонерів? (Дружба із піонерами Знам'янської школи-інтернату — спільний пункт у комплексному плані багатьох комсомольців заводу. В тому числі і в плані Тетяни).

Комсомольська організація заводу рекомендувала тебе до вступу в партію. Це і є авторитет, Таню.

М. БІДЕНКО.

м. Знам'янка.

АНШЛАГ — ШЕ ДАРЕМНО

Мені випадково вдалось дістати квиток на виставу Київського драматичного театру імені Івана Франка «Рим-17, до з'ясування». Випадково тому, що майже всі спектаклі ідуть під аншлагом. Як мені поталанило, зрозуміла лише вийшовши з театру. Бо те, що глядачі бачили на сцені — не проста комедія.

Веселий, часом сатиричний

твір М. Зарудного, франківці матеріалізували на своїй сцені талановито і яскраво. Полонять щирі, дуже людські образи Котопта (заслужений артист УРСР М. Шутко), Надії Іванівни (народна артистка УРСР П. Куманченко) та Ольги (заслужена артистка УРСР Г. Яблонська), веселий сміх викликають «мисливці на чоловіків» Мотрона (заслужена артистка УРСР М. Кропивницька), жених мимоволі Дюдорів (народний артист УРСР М. Панасько). А народний артист УРСР М. За-

дніпровський створив дуже реального, ну взятого прямо з життя директора містечкового ресторану Пуда. Інколи ловиш себе на тому, що пригадуєш, де зустрічав цього героя в житті.

Колектив театру на чолі з постановником заслуженим діячем мистецтва УРСР О. Барсегяном створили чудову, справді смішну комедію. За це — спасибі вам, шановні франківці!

В. ДЕГТЯРЕНКО,
секретар комсомольської організації взуттєвої фабрики.

ПОДАРУНОК

П'єсу нашого земляка І. Тобілевича (Карпенко-Карого) «Життєве море» показують актори столичного академічного драматичного театру імені І. Франка. Тепло зустрічають гру акторів глядачі.

Серед глядачів багато працівників управління внутрішніх справ. Після вистави на сцену виходять юнаки й дівчата з квітами. Це співробітники міліції.

Секретар парткому УВС Кіровоградського обласного комітету В. І. Петренко вручає народному артисту СРСР В. Дальському пам'ятний подарунок — барельєф Ф. Е. Дзержинського. А вартості правопорядку подарували акторам міліцейського кашкета та сюржок — на згадку про Кіровоградщину.

Від імені трупи виступив В. Дальський і подякував охоронцям спокою за подарунки, теплу зустріч, щирі вітання.

Л. ПАПЧЕНКО.

Твої УНІВЕРСИТЕТИ

БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИЙ радянський народ готується до свого свята — 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Щодо політичної значимості та соціально-економічних наслідків утворення СРСР посідає видатне місце в історії Радянської держави. Надзвичайно великий її вплив і на долі народів усього світу.

І в перші роки становлення Радянської влади, і в період будівництва соціалізму, і нині — на етапі будівництва комуністичного суспільства виявляються і посилюються чудові риси ленінської дружби народів СРСР. Світова історія не знає інших прикладів такої єдності інтересів і цілей, волі і дій, такої духовної спорідненості, довіри і взаємної турботи, яку демонструють нині нації і народності СРСР у відносинах одна з одною.

З висоти досягнень нашого часу особливо рельєфно вирізняються масштаби і значення внеску В. І. Леніна в теорію і практику будівництва багатонаціональної соціалістичної держави. Він розробив основні принципи і вказав реальні шляхи вирішення національного питання в умовах влади робітників і селян, розкриває діалектику поєднання загальних і національних інтересів трудящих.

Роль В. І. Леніна у формуванні Союзу Радянських Соціалістичних Республік можна характеризувати найкраще так: Ленін — творець Союзу РСР.

В. І. ЛЕНІН — ТВОРЕЦЬ СОЮЗУ РСР

Творчо розвиваючи в новій історичній обстановці ідеї К. Маркса і Ф. Енгельса, В. І. Ленін створив струнку цілісне вчення з національного питання. Його основою є висновок, що національне питання це — складова частина питання про пролетарську революцію, підпорядковане інтересам класової боротьби. Його кардинальне вирішення можливе лише з падінням класових антагонізмів, з перемогою пролетаріату.

Жовтнева революція створила необхідні передумови для здійснення програми вирішення національного питання. В. І. Ленін закріпив принципи соціалістичної демократії, визначив їх інтернаціональну суть, виявив економічні та інші фактори, що впливають на міжнародні відносини, обґрунтував керівну роль партії робітничого класу в розвитку цих відносин. В. І. Ленін розробив програму національно-державних відносин в умовах диктатури пролетаріату та соціалістичного будівництва, політику партії і Радянської держави в національному питанні.

ВІЛЬНЕ самовизначення націй і народностей колишньої царської Росії, здобуття ними державності сприяли утвердженню інтернаціонального союзу робітничого класу і всіх трудящих. Довід, накопичений в перші роки після Жовтневої революції, все наполегливіше переконує в необхідності об'єднання зусиль всіх республік для досягнення спільних цілей. Важливу роль в цьому відіграла рішуча боротьба В. І. Леніна, Комуністичної партії з буржуазно-націоналістичною ідеологією всіх мастей і відтінків, чи то великодержавний шовінізм чи місцевий націоналізм, націоналізм чванство чи національний нігілізм, антисемітизм чи сіонізм.

Оголошуючи великоросійському шовінізму бій, Ленін акцентував на необхідність боротися і проти дрібнонаціональної вузькості, замкнутості, відособленості, за врахування цілого і загального, за підпорядкування інтересів приватного інтересам загального.

Ленінська національна програма виплекала взаємне довіря в масах націй і народностей Росії, збудила їх революційну енергію й ініціативу. Складався і міцнів єдиний фронт трудящих мас всіх національностей, зацікавлених в повній перемозі соціалістичної революції.

Суть національної програми партії така: повна рівноправність націй; самовизначення націй; інтернаціональний союз і злиття робітників усіх націй. Відстоюючи право націй на самовизначення, марксист-ленінці пригноблюють нації позивні роботи наголос на свободі відокремлення, а марксист нації глобальної — на добровільне об'єднання націй.

Такий підхід до перетворення в практику марксистських теоретичних положень з національного питання від початку до кінця відповідає принципу пролетарського інтернаціоналізму, інтересам трудящих мас, умовам, що склалися в результаті перемоги в Росії соціалістичної революції, потребам дальшого успішного розвитку революції. Весь дальший хід подій в молодій Радянській республіці та за її межами підтверджує правоту постановки питання В. І. Леніном.

Процес соціалістичної революції, що все більше поглиблювався, привів до проголошення Радянської влади на Україні (25 грудня 1917 року), в Білорусії (1 січня 1919 року), в Азербайджані (28 квітня 1920 року), в Бухарі (8 жовтня

1920 року), у Вірменії (29 листопада 1920 року), в Грузії (25 лютого 1921 року). Потім Радянська влада була встановлена повсюди в Середній Азії.

Правовою базою відносин між радянськими республіками спочатку були союзні воєнно-економічні договори між Радянською Росією та іншими республіками. Це були історичні документи пролетарського інтернаціоналізму. Вони передбачали створення об'єднаної воєнної організації і воєнного командування, а також певних господарських органів. Утверджувалися єдині дипломатичні місії за кордоном.

Уряд РРФСР надавав іншим республікам широкую допомогу, в тому числі матеріальну. Ця допомога мала важливе значення для зміцнення народної влади на місцях.

САМ ХІД історичного розвитку робив утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік конче потрібним. Без такого союзу неможливо було відновити продуктивні сили, зруйновані імперіалістичною та громадянською війною та інтервенцією, створити єдине планове соціалістичне господарство, забезпечити раціональне й ефективне використання природних та трудових ресурсів, неухильний ріст добробуту трудящих, революцію в галузі культури. Без Союзу РСР було б немисливо відстояти незалежність радянських республік, забезпечити міцну обороноздатність проти імперіалістичної агресії, напелжне місце в міжнародних відносинах.

Перехід до союзнної держави був обумовлений самою суттю Радянської влади, закономірностями політичного, економічного та ідейного життя соціалістичного суспільства.

В кінці 1922 року VII Всеукраїнський

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ ШУКАЧ СКАРБІВ НАРОДНИХ

«Душу віддай, а трудись, працюй», — писав Д. І. Яворницький. Анотацію не дарма розпочинаємо цими словами Дмитра Івановича. Бо належав він до тієї категорії науковців, котрі не рахують ні години у добі, ні літ, відданих роботі, а без утоми і вичерку цінить науку, доки сила тримає в руці заступа на перо.

Склялось так, що широкому колу читачів молодшого покоління ім'я Яворницького, відомого члена Академії наук УРСР, автора понад двохсот наукових праць та літературних творів, стало відомим лише у 1963 році з виходом книги І. Шаповалова «В пошуках скарбів». З її сторінок до нас усміхнувся веселий кременський чоловік, до безтими заохочений у Запорізьку Січ, назавжди відданий науці, «козак характером», що у свої сімдесят літ переплывав на дубі через Дніпрові пороги.

Книга Шаповалова, безумовно, зробила корисну справу у популяризації імені вченого і громадського діяча. Проте не можна, та й не можна подати його повного портрета, не ознайомившись з усіма напрямками діяльності. Насправді ж доля не так вже й голубила вченого. Брак грошей на наукові роботи, переслідування царських властей, цензурні утиски, підірване здоров'я та ще й злісні винади критики не раз відводили Дмитра Івановича на думку, що він «пішов ові не по тому шляху». Проте, велика любов до свого народу, глибокий інтерес до його історії і творчої спадщини допомогли вченому долати усілякі труднощі, залишатись невтомним дослідником, про якого поет Я. Щоголів говорив, що той «сім разів ламав руку на Дніпрових порогах і готовий сімдесят разів зламати ноги, аби лиш пірнути в Дніпро та залізти на його скелі».

Жовтень Яворницький зустрів у 62-річному віці. Проте не тільки продовжував нудно працювати, а й захоплювався до роботи молоді, бо як неодноразово підкреслював, відтоді як влада перейшла до самого народу, і кожному громадянину відкривається широке поле діяльності у всіх галузях.

То чим же послуговував Дмитро Іванович людям, що говоримо про нього стільки теплих слів?

«Єдиним девізом свого життя», — пише М. Шубравська, — вчений вважав працю — працю повсякденну, неспинну, до самозабуття». Він вперше дослідив Запорізьку Січ, її історію та роль, яку вона відігравала у боротьбі з зомішними ворогами, всередині країни, з прогресивних позицій оцінив останній період її існування. «Прогресивні погляди Яворницького на історію запорозьких козаків, гайдамацький рух протистояли поглядам таких істориків як Скальковський, Куліш, Сошолов та ін.», — підкреслює Шубравська. Він власним коштом видрукував архівні документи з історії України та Запоріжжя, зокрема «Сборник материалов для истории запорожских козаков». «Історичні для історії запорозьких козаків» у 2 томах. «До історії сечової України». У його спадщині три томи «Історії запорозьких козаків» обсягом більше як 2 тисячі сторінок та багато інших праць. До речі, написані Яворницьким «Ілля Муромець в перекладі малоросійського сленця» та «Присказка до юнакарей» передруковані «Елисаветградським вестником» за 1889 рік.

Подорожуючи по Україні, вчений зібрав багато археологічних пам'яток, записав з усїх простого люду багато вісень, приказок, прислів'їв, афоризмів. Ним записано близько 60 тисяч слів, які до того не увійшли у жоден словник.

Свого часу Яворницький був одним з провідних збирачів фольклору та етнографії. Його «Запоріжжя в остатках старини» є преданням народу, «По следам запорожцев», «Малоросійські народні пісні, зібрані в 1878—1905 гг.» містять багато народознавчого матеріалу, позитивно оцінені відомими фахівцями-фольклористами.

Фактично засновник, згодом довгий час директор Катеринославського (тепер Дніпропетровського) історичного музею вчений докладно працює, аби цей заклад став найбільшим зібранням запорозьких реліквій. Телер музей заслужено носить його ім'я.

Д. І. Яворницький відомий і як автор поетичних та прозових творів. У своїх літературних працях він намагався наслідувати М. Тоголя, П. Мирного, І. Нечуя-Левицького.

Про все це ви зможете прочитати в книзі М. Шубравської «Д. І. Яворницький», яка нещодавно видрукувана у видавництва «Наукова думка» за настановою вченої ради Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР. Книга стане в пригоді фахівцям з історії та краєзнавства, принесе задоволення любителям мистецтва. Визнати якомога більше про вченого тим більше доцільно, що зараз Інститут історії АН УРСР готує до перевидання його вибрані історичні праці в чотирьох томах.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

ТРАСА ВИЗНАЧАЄ НАЙСИЛЬНІШИХ

ЧЕМПІОНАТ СРСР З МОТОКРОСУ У КЛАСІ МАШИН
250 ТА 500 КУБІЧНИХ САНТИМЕТРІВ

Люблять кіровоградці спорт мужніх, спритних, сміливих. Незважаючи на спеку, тисячі уболівальників прийшли на Завадівську трасу, де зібралися найсильніші мотогонщики країни, щоб розпочати боротьбу за титул чемпіона. Нині чемпіонат особливий. Розпочинається він у розпал спортивного сезону, коли переважна більшість учасників увійшла у чудову спортивну форму. П'ять разів стартуватимуть спортсмени — у Кіровограді, Полтаві, Вентспілісі (Латвія) та двічі на трасі Грузії.

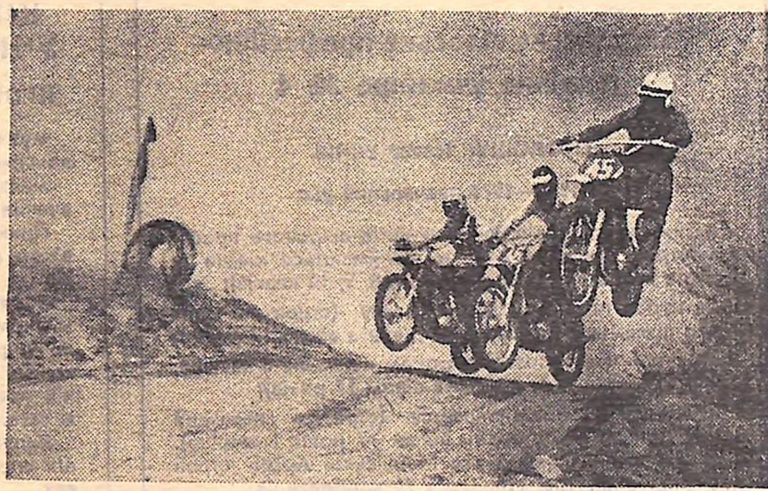
Але, безумовно, найцікавіший перший етап: він виявляє найкраще підготовлених спортсменів, сильні сторони і прорахунки у підготовці.

СПОРТИВНА ХРОНІКА

У Новомиргороді відбулися легкоатлетичні змагання серед колективів фізкультури колегіальних і радгоспів області. Спортсмени колективу «Комінтерн» Боринського району вибороли командну першість, а друге і третє місце у колективі фізкультури колективу «Дружба» Знаменського району та колективу імені Щорса Ульяновського району.

Високі результати на цих змаганнях показали Олег Ярмис, Валерій Румсик та Олександр Константинов.

М. МИХАЙЛОВ.

Посідниками пляжів фінішувала спартакіада колективів фізкультури середніх учбових закладів, які об'єднує обласна ДСР «Спартак». У цьому виді спорту успішно виступили курсанти Кіровоградського легіоністського училища. Це принесло їм перемогу і в командному заліку. Наступні місця зайняли спортсмени Кіровоградського медичного та музичного училищ.

В. ГУРСЬКИЙ,
директор ДЮСШ «Спартак».

Спорт

попередньому, фінішує киянин Олександр Кибірін. А коли ці спортсмени піднялися на п'єстестя пошани, поряд з ними місцеві змагання москвич Володимир Худяков.

Серед гонщиків, що виступили у класі мотоциклів 500 кубічних сантиметрів, безперечно, найсильнішим був минулорічний чемпіон країни, киявський майстер спорту Вячеслав Краснощок (СК «Дніпро»). Він впевнено виграв обидва заїзди, а успіх киявського армієць Володимира Бобило у другому заїзді (програв лише лідерові) вивів його на чільне місце. А третім став майстер спорту із Іжевська С. Набіулін.

Отже, перший етап чемпіонату країни закінчено.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

На фото знизу: на трасі. Вгорі — на п'єстесті пошани кияни Вячеслав Краснощок та Володимир Бобило.

20-кілометровий пробіг, який відбувся в Світловодську, визначив чемпіона області на цій дистанції. Ним став світловодський майстер спорту Григорій Манойлов («Колос»), який пробіг дистанцію за 1 годину 11 хвилин 55 секунд. Чемпіон виграв 8 і 10 секунд у другого і третього призерів — своїх однолюбів А. Савенка та С. Іоненка.

Т. ОСОКИНА,
тренер обласного комітету по фізкультурі і спорту.

З'їзд Рад, IV Всебілоруський з'їзд Рад, I Закавказький з'їзд Рад та X Всеросійський з'їзд Рад, виражаючи волю народів, визнали необхідним утворити СРСР. Історичне рішення I Всесоюзного з'їзду Рад про створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, прийняте 30 грудня 1922 року, по праву вважається одним із зразків прояву соціалістичної демократії в дії. Воно готувалося і приймалося у відповідності з ленінськими вказівками з повним урахуванням того, наприклад, що писав В. І. Ленін в листопаді 1921 року, коли згідно ініціативи закавказьких партійних і радянських органів було висунуто пропозицію про створення федерації республік Закавказзя: «...поставити питання про федерацію дещо ширше на селянських мас, енергійно вести пропаганду за федерацією і провести її через з'їзди Рад кожної республіки».

В основу побудови Союзу Радянських Соціалістичних Республік був покладений принцип демократичного централізму, що передбачає, з одного боку, централізацію у визначенні і провадженні загальнодержавної політики в основних, вирішальних моментах і, з іншого боку, широку самостійність і самодіяльність союзних республік у вирішенні своїх справ.

До часу створення Союзу РСР соціалістичний тип федерації, заснований на принципі демократичного централізму, вже існував. Вперше він виник як зовсім новий тип федеративної держави, коли була створена РРФСР. Радянська федерація повністю виключає будь-яке насильство однієї нації над іншою, забезпечує найбільш сприятливі умови для братерського співробітництва народів, використання національної ворожнечі, здійснення влади в центрі і на місцях при найширшій, істинній демократії для трудящих.

СТВОРЕНИЙ В. І. Леніним, Комуністичною партією, багатонаціональний Союз Радянських Соціалістичних Рес-

публік представляє собою вищу форму об'єднання націй і народностей.

Сьогодні СРСР — високорозвинута держава, яка має першокласну соціалістичну індустрію та сільське господарство, йде в авангарді науково-технічного прогресу, має в своєму розпорядженні незламну оборонну могутність. Комуністична партія Радянського Союзу, яка є уособленням великої єдності нашої країни, послідовно проводить політику всебічного розвитку кожної з братніх республік, поступового дальшого зближення націй і народностей в умовах уважного врахування національних особливостей, розвитку соціалістичних національних культур.

Послідовно здійснюючи курс на всебічний розвиток і поступове зближення соціалістичних націй, партія зміцнювала і надалі буде зміцнювати неперорний Союз Радянських Соціалістичних Республік, в якому виникла і склалась нова історична спільність людей — радянський народ.

Сьогодні СРСР уже не єдина соціалістична держава. Системі капіталізму, соціального й національного гноблення, расової дискримінації протистоїть світова соціалістична система. Виникнення й розвиток світової системи соціалізму свідчить про те, що складається нова соціально-політична і господарська спільність держав і народів, яка об'єднує братні соціалістичні країни. Для її становлення має величезне значення радянський досвід революційного перетворення основ суспільного життя, побудова спільними зусиллями народів СРСР розвинутого соціалістичного суспільства, вирішення національного питання, що являє собою величезну складність і разом з тим величезну важливість.

Цей досвід надає неоціненну допомогу всім, хто бореться за соціальне і національне звільнення.

Б. ТОПОРНИЙ,
доктор юридичних наук.
(ЛПН).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 27 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 17.00 — «Екран пошани». (Ужгород). 17.40 — Мультифільм «Пригоди червоного галстука». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Для дітей. Мультифільм «Як ослик шаста шукав». (М). 18.20 — «Комуніст і час». (М). 18.50 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм за оповіданнями А. П. Чехова. (М). 20.00 — В ефірі — «Молодість». «Алло, ми шукаємо таланта». I відділення. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Алло, ми шукаємо таланта». 2 відділення. (М). 23.10 — Спортивний щоденник. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Г. Ібсен. «Стовпи суспільства». Вистава Горьківського академічного театру драми ім. Горького. В перерві — «На добраніч, діти». (К). 21.45 — Музичний фільм. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА, 28 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Піонер на марші». (Саратов). 10.15 — Художній фільм «Хліб і сіль». (М). 11.40 — «П'ятниця, рік другий». (М). 12.10 — Кольорове телебачення. «Народні візирники». (М). 13.15 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Наша туфа». (Душанбе). 13.45 — В ефірі — «Молодість». (М). 14.15 — Новини. (М). 16.15 — О. Балзак. «Гобсекс». На вчальна передача з літератури. (М). 16.55 — «Об'єкти». Передача для фотолюбительів. (М). 17.25 — Для дітей. Спектакль «Пригоди Дімки». Історія І-а. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Телевізійний фільм-концерт. (М). 18.30 — «Комуніст і час». (М). 19.00 — Л. Зорін. «Варшавська мелодія». Спектакль Державного академічного театру імені Е. Вахтангова. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Вітчизно моя, незора!» (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.25 — «Старт». Шахматний випуск. (К). 20.00 — «Нові імена». Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Об'єкти друга». (М). 22.30 — Міжнародні змагання з легкої атлетики на приз братів Знаменських. (М). 23.15 — Новини. (М).

ЧЕТВЕР, 29 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. Концерт великого дитячого оркестру Всесоюзного радіо і Центрального телебачення. (М). 10.35 — Художній фільм «Прощайте, друзі!». (М). 12.10 — «П'ятниця, рік другий». (М). 12.40 — «Музична афіша». (М). 13.30 — «За вашими листами». (М). 13.45 — «Рідні наслідки». (Краснодар). 14.15 — Новини. (М). 17.00 — Програма передачі. (М). 17.05 — Виступ письменниці Т. Тесс. (М). 17.25 — Для дітей. Спектакль «Пригоди Дімки». Історія 2-а. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Комуніст і час». (М). 18.40 — Телевізійний художній фільм «День без числа». (М). 19.10 — До 25-річчя Товариства німецько-радянської дружби. (М). 19.30 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Білі полі». (Ленінград). 20.40 — Програма «Час». (М). 21.10 — Продовження трансляції концерту. (Ленінград). 22.20 — Міжнародні змагання з легкої атлетики на приз братів Знаменських. (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.30 — Відкриття VI республіканського злоту піонерів України. (Одеса). 18.30 — Тележурнал «Суспільство». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Колос і вогонь». (К). 19.45 — «Екран мотодітей». (Львів). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.40 — Програма

«Час». (М). 21.10 — Художній фільм «Смерть філатеїста». (К). 22.25 — Вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 30 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.30 — Програма передачі. (М). 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. На приз клубу «Піонер». (Волгоград). 10.15 — Всеросійський огляд сільської художньої самодіяльності (П'ятниця). 10.45 — Художній фільм «Ступінь ризику». (М). 12.15 — «П'ятниця, рік другий». (Ленінград). 12.45 — «По концертних залах Москви». (М). 13.55 — Новини. (М). 16.45 — «Вечір про спорт». (М). 17.20 — Для школярів. «50 піонерських вогнищ». Вікторина. (М). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.15 — «Театр фойє». Зустріч з акторами Кішинівського республіканського російського драматичного театру ім. А. П. Чехова. (Кіровоград). 19.00 — Народний артист СРСР С. Я. Лемєшев. Трансляція з Державного академічного Великого театру СРСР. В перерві — програма «Час». (М). 22.00 — Спортивна програма. (М). 22.40 — Національний зал. (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Ві пам'яті». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.45 — «У вихорі танцю». Концерт. (Херсон). 21.15 — Кінокомедія «Небесний титанік». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

Жуєди пїтци вчипісея

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

формувальники машинного формування (строк навчання 1 рік, приймаються лише юнаки віком 17,5 років);

токарі (строк навчання 3 роки, приймаються дівчата з освітою за 8 класів віком 15 років);

слюсарі-ремонтники, слюсарі-інструментальники по виготовленню та ремонту штампів, пристосувань та пресформ, слюсарі-сантехніки (строк навчання 3 роки, приймаються лише юнаки з освітою 8 класів не молодші 15 років).

Учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням та спецодягом, а формувальникам машинного формування надається гуртожиток. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від заробленої суми під час виробничої практики.

По закінченні училища всім випускникам, котрі

навчалися 3 роки, видається свідоцтво про виробничу кваліфікацію та середню освіту, а формувальникам машинного формування — свідоцтво по спеціальності. Ті, хто закінчив училище на «відмінно», мають право вступу в інститут поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1972 року.

Вступники мають подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику, свідоцтво про народження, а кому виповнилось 16 років — паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, автобіографію, 6 фотокартки 3×4 сантиметри.

Прийом документів проводиться щодня з 15 травня цього року крім неділі.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20. Телефон 2-36-73.

ДИРЕКЦІЯ.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА КОРАБЛЕБУДІВНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ С. О. МАКАРОВА

З 20 ЧЕРВНЯ 1972 РОКУ
ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ НА ПЕРШИЙ КУРС
З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

суднобудування та судноремонт, обладнання та технологія зварювального виробництва, економіка та організація машинобудівної промисловості (спеціалізація — суднобудівна промисловість), судові машини та механізми, судові силові установки, двигуни внутрішнього згоряння, турбобудування, електрообладнання суден.

Вступні екзамені проводяться з 1 по 20 серпня. Інгородні забезпечуються гуртожитком.

Заяву про прийом з документами (згідно правил прийому) надсилаги на адресу: УРСР, м. Миколаїв (обласний), проспект Леніна, 3, телефон: 6-20-60.

РЕКТОРАТ.

Інгульське сільське професійно-технічне училище № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1972—1973 навчальний рік:

на курси трактористів-машиністів широкого профілю (строк навчання 2 роки, приймаються юнаки та дівчата віком 15 років з освітою 8, 9, 10 класів);

на курси трактористів 3-го класу (строк навчання 1 рік, приймаються юнаки та дівчата віком 17 років);

на курси трактористів (строком навчання 6 місяців, приймаються юнаки і дівчата віком 17 років);

на курси шоферів-слюсарів (строком навчання 1 рік, приймаються особи віком 17 років і старше). Для демобілізованих з лав Радянської Армії строк навчання 8 місяців, стипендія 76 карбованців.

В училищі організовано консультаційний пункт Устинівської заочної середньої школи, де учні можуть навчатися у 8, 9, 10 та 11 класах загальноосвітньої школи.

Для вступу в училище потрібно подати такі документи: заяву на ім'я директора, направлення радгоспу чи колгоспу, свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокартки розміром 3×4.

Прийняті до училища забезпечуються стипендією розміром 10 карбованців на місяць, сімейні — 20 карбованців на місяць, спецодягом та гуртожитком.

Документи приймаються щодня. Початок занять після укомплектування груп.

Адреса училища: с. Інгульське, Устинівського району.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

мулярів, малярів, теслярів, плиточників-лицювальників-мозаїстів — строк навчання 1 рік; малярів-штукатурів, столярів-теслярів — строк навчання 2 роки.

Приймаються (без екзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 19 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Зарховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі є вечірня школа.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, форма № 286, шість фотокартки розміром 3×4 см.

Документи приймаються до 15 серпня 1972 року.

Початок навчання 1 вересня 1972 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Леніна, 19, вхід із вул. Декабристів, 3, телефон 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

строк навчання 1 рік — штукатури, тесляри, муляри;

строк навчання 2 роки — слюсарі-монтажники, штукатури-малярі-плитковики.

До училища приймаються юнаки та дівчата віком 15—20 років з освітою 8—10 класів.

Учні знаходяться на повному державному забезпеченні, інгородні забезпечуються гуртожитком. Учні мають можливість відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді — (9—10 класи).

До училища приймаються демобілізовані воїни з лав Радянської Армії, які проходять навчання за скороченими програмами 8—10 місяців з матеріаль-

ним забезпеченням — стипендія 75 карбованців на місяць.

Початок занять 1 вересня 1972 року.

Вступникам слід подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, довідку про освіту, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, 4 фотокартки розміром 3×4 см, довідку про профілактичні прищеплення.

Адреса училища: м. Олександрія, селище Дмитрово, вулиця Трудрезервів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

КАПІТАНІВСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості таких спеціальностей:

апаратник варки цукру — слюсар; центрифугувальник — слюсар; сатуратчик — штукатур-маляр; оператор фільтрів — штукатур-маляр; випарник-муляр; бригадир валняно-вилалювальної печі — муляр; набирав дифузійних ножів — електрогазозварник; оператор дифузії — електрогазозварник; електромонтер; слюсар

контрольно-вимірювальних приладів і автоматики; набирав дифузійних ножів — токар по металу; оператор дифузії — токар по металу; центрифугувальник — столяр; апаратник варіння цукру — столяр.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком з 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, без вступ-

них екзаменів, за конкурсом по оцінках, які вказані в документах про освіту; в групу електрогазозварників приймаються тільки юнаки віком з 16 років; в групу електромонтерів — юнаки і дівчата віком з 16 років.

Учні забезпечуються безкоштовно триразовим харчуванням, одягом, натільною білизною, взуттям, комплектом постільної білизни і одержують третину заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечуються сироти і діти інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі працює вечірня школа.

Вступникам слід подати такі документи: заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво або атестат

про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження (якщо не виповнилось 16 років), характеристику зі школи або місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма 286), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і шість фотокартки розміром 3×4 см.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, приїзд на яку в строки, зазначені у виклику, чи вказані особисто при подачі документів.

Заяви приймаються до 10 серпня. Початок навчання — 1 вересня 1972 року.

Адреса училища: селище Капітанівка Новомиргородського району Кіровоградської області, МПУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 6

оголошує набір учнів

на 1972—73 навчальний рік

з таких спеціальностей:

токарі по металу, слюсарі-інструментальники, столярі, електрогазозварники, електромонтери, слюсарі механоскладальних робіт з обслуговуванням свердлувальних верстатів, слюсарі по ремонту промислового обладнання.

На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата, віком 15—25 років з освітою 8—10 класів. Для вступників з середньою освітою строк навчання 10 місяців. Для вступників з освітою 8—9 класів — 2 роки.

Ті, хто встигають, одержують стипендію в розмірі 23 карбованці 50 копійок на місяць, відмінники одержують стипендію на 25 процентів вище.

За виконані роботи під час виробничої практики учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Початок занять 1 вересня 1972 року.

Прийом заяв з 15 травня по 1 серпня 1972 року. До заяви слід додати такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, характеристику зі школи, автобіографію, 6 фотокартки (розміром 3×4).

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-35-31, 2-37-55.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.